

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 184.934 van 30 juni 2008
in de zaken A. 110.868/X-10.571 (I).
A. 110.869/X-10.572 (II).**

In zake : I + II
1. Rudy VAN LABEKE,
2. Benedicte DE VOS,
wonende te 9090 MELLE,
Geraardsbergsesteenweg 121

tegen :

I + II.
het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Rudy VAN LABEKE en Benedicte DE VOS op 28 september 2001 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 28 mei 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media waarbij het beroep wordt verworpen en de vergunning wordt geweigerd voor het verkavelen van gronden aan de Kalverhagestraat te Melle, kadastraal gekend sectie A, nr. 340/a; (A. 110.868)

Gezien het verzoekschrift dat Rudy VAN LABEKE en Benedicte DE VOS op 28 september 2001 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 28 mei 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media waarbij het beroep wordt verworpen en de vergunning wordt geweigerd voor het verkavelen van gronden aan de Geraardsbergsesteenweg te Melle, kadastraal gekend sectie A, nr. 340/a en 339/b; (A. 110.869)

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord in beide zaken;

Gezien de verslagen opgemaakt door auditeur P. BARRA in beide zaken;

Gelet op de beschikkingen van 8 februari 2005 die de neerlegging ter griffie van de verslagen en van de dossiers gelasten;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories in beide zaken;

Gelet op de beschikkingen van 13 mei 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juni 2008;

Gehoord het verslag van staatsraad P. LEFRANC in beide zaken;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE ZUTTER, die loco advocaat E. DE GROOTE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat I. BOCKSTAELE, die loco advocaat P. AERTS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur P. BARRA in beide zaken;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

De rechtspleging

Gelet op de verknochtheid wordt de samenvoeging van de dossiers met rolnummers G/A 110.868/X-10.571 en 110.869/X-10.572 bevolen.

De feiten

1.1. Het is niet betwist dat de verzoekende partijen eigenaars zijn van percelen, met een oppervlakte van ongeveer 70.000 m², te Melle (Gontrode) tussen de Geraardbergsesteenweg, de Kalverhagestraat en de Vinkeslag.

1.2. Deze percelen werden door het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan Gentse en Kanaalzone opgenomen deels in agrarisch gebied en deels, langs de Geraardbergsesteenweg en de Kalverhagestraat, in een 50 m diep voorliggend woongebied met landelijk karakter.

1.3.1. De aanvraag van de verzoekende partijen van 8 september 1998 voor het verkavelen van de percelen nrs. 339/e en 340/a met een oppervlakte van 17.059 m² gelegen in het bedoelde woongebied met landelijk karakter tot 16 loten voor vrijstaande woningen, werd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Melle geweigerd bij besluit van 4 februari 1998. Het beroep van de verzoekende partijen tegen dit weigeringsbesluit werd door de bestendige deputatie van de provincieraad Oost-Vlaanderen verworpen bij besluit van 7 mei 1998. Het beroep van de verzoekende partijen tegen dit laatste besluit werd door de minister verworpen bij besluit van 25 september 1999. Ingevolge het beroep van de verzoekende partijen werd dit laatste besluit vernietigd bij 's Raads arrest nr. 143.871 van 28 april 2005.

1.3.2.1. De tweede verzoekster diende op 28 januari 1999 (datum van het ontvangstbewijs) twee aanvragen in, de eerste, voor het verkavelen van de percelen nrs. 340/a, 339/b aan de Geraardbergsesteenweg tot 14 loten voor vrijstaande woningen, en de tweede, voor het verkavelen van het perceel nr. 340/a aan de Kalverhagestraat tot 2 loten voor vrijstaande woningen.

1.3.2.2. Er werd telkens een openbaar onderzoek gevoerd van 3 tot 17 februari 1999 waarbij 250 bezwaren en opmerkingen werden ingediend. Het college van burgemeester en schepenen aanvaardde de bezwaren bij besluit van 17 februari 1999. Het verwees daarvoor naar het ministerieel besluit van 17 december 1998 tot voorlopige bescherming als landschap van de hoogstamboomgaard te Gontrode en weideboomgaard met meidoornhaag langsheen de Vinkeslag.

1.3.2.3. Op 8 september 1999 bracht de gemachtigde ambtenaar in beide dossiers een ongunstig advies uit “gelet op het ongunstig advies dd. 16.03.1999 van het college en het bindend ongunstig advies dd. 08.07.1999 van de afdeling Wegen en verkeer Oost-Vlaanderen”.

1.3.2.4. Het college van burgemeester en schepenen weigerde bij besluiten van 15 september 1999 de beide verkavelingsaanvragen.

1.3.2.5. De beroepen van de verzoekende partijen tegen beide weigeringsbesluiten werden door de bestendige deputatie verworpen bij de besluiten van 19 mei 2000 om reden van het bindend ongunstig advies van de afdeling Wegen en omdat de aanvragen strijdig zijn, eensdeels, met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied in het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Gentse en Kanaalzone op het grondgebied van onder meer de gemeente Melle, dat voorlopig werd vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 en, anderdeels, met het bij ministerieel besluit van 2 februari 2000 tot definitieve bescherming als landschap van een hoogstamboomgaard te Gontrode en een weideboomgaard met haag langsheen de Vinkeslag te Melle (Gontrode), aan de Geraardbergsesteenweg.

1.3.2.6. De beroepen van de verzoekende partijen werden door de minister bij de bestreden besluiten van 28 mei 2001 verworpen omdat “het ontwerp (...) in strijd is met de planologische bestemming van het terrein” meer bepaald landschappelijk waardevol agrarisch gebied. In bijkomende orde zijn de weigeringen gesteund op het voormelde ministerieel besluit van 2 februari 2000, het ongunstig advies van de cel monumenten en landschappen en de “veelvuldige” bezwaarschriften die werden ingediend in het kader van het openbaar onderzoek.

1.4.1. Op 17 december 1998 besliste de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling tot voorlopige bescherming als landschap wegens zijn esthetische, historische en wetenschappelijke waarde, van de “hoogstamboomgaard te Gontrode, weideboomgaard met meidoornhaag langsheen Vinkeslag” op de voormelde percelen nrs. 339/e en 340/a. Bij ’s Raads arrest nr. 132.902 van 23 juni 2004 werd het beroep van de verzoekende partijen tegen dit besluit verworpen omdat het geen gevolgen meer sorteert of kan sorteren.

1.4.2. Op 2 februari 2000 besliste de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport tot definitieve bescherming als landschap van een hoogstamboomgaard te Gontrode en een weideboomgaard met haag langsheen Vinkeslag te Melle (Gontrode), aan de Geraardbergsesteenweg op de voormelde percelen. Bij ’s Raads arrest nr. 132.901 werd dit ministerieel besluit vernietigd na toetsing aan het bestemmingsvoorschrift “woongebied met landelijk karakter”.

1.5.1. Bij besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 werd het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Gentse en Kanaalzone op het grondgebied van de gemeenten Assenede, De Pinte, Evergem, Gent, Melle, Merelbeke, Moerbeke, Oosterzele, Wachtebeke, Wetteren en Zelzate voorlopig vastgesteld. In het besluit wordt wat betreft de gewestplanherziening op het grondgebied van de gemeente Melle, onder meer overwogen wat volgt:

“Overwegende dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen stelt dat de belangrijkste doelstellingen met betrekking tot de bosstructuur onder meer zijn: het tegengaan van versnippering, het verkrijgen van een hogere bebossingsindex en het voorzien van nieuwe bossen in bosarme streken; dat het daarom noodzakelijk is alle bestaande bossen te beschermen en bos uitbreiding, bij voorkeur aansluitend bij bestaand bos, te realiseren;

(...)

Overwegende dat de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling op 17 december 1998 de voorlopige bescherming als landschap heeft vastgesteld van de

‘Hoogstamweideboomgaard Gontrode’ te Melle; dat artikel 8§1 van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen bepaalt dat al de rechtsgevolgen van de bescherming voorlopig van toepassing zijn; dat deze boomgaard aldus ook een juridische bescherming behoeft via een gewestplanbestemming als landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat deze boomgaard in de voorbereidende documenten van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Melle wordt gesitueerd in natuurverbingsgebied waarvoor een beleid zal worden gevoerd dat er op gericht is deze kleine landschapselementen te behouden en te beheren”.

De bestemming woongebied met landelijk karakter werd voor de betrokken percelen gewijzigd in de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

1.5.2. Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek dat werd gevoerd van 18 april tot 16 juni 2000, dienden de verzoekende partijen een bezwaarschrift in. Zij betoogden daarin dat de motivering voor de gewestplanwijziging feitelijk geen steek houdt, dat hun grond niet kan bestempeld worden als een “hoogstamweideboomgaard” en dan ook geen bescherming verdient als landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dat een en ander blijkt uit het bijgevoegde verslag van de door hen aangestelde Dr. Ir. R. Veldeman, dat een gewestplanwijziging voor een beperkte oppervlakte van ongeveer 18.000 m² niet mogelijk is zonder machtsoverschrijding, en dat er sprake is van machtsafwending omdat het uitsluitende doel van de gewestplanwijziging het verhinderen van een verkaveling op hun percelen is.

1.5.3. De bestendige deputatie bracht op 10 augustus 2000 advies uit. Wat betreft de voormelde bestemmingswijziging overwoog de deputatie wat volgt:

“Het betreft hier een strook woongebied met landelijk karakter van 50 m diepte langsheen de straat en achterliggend agrarisch gebied waarop hoogstamweideboomgaarden voorkomen.

Dergelijke boomgaarden bestaan steeds minder in onze streken en verdienen bescherming. De hier betreffende boomgaarden zijn tevens zocht bepalend aan de rand van Gontrode.

De boomgaarden zijn niet strijdig met de huidige bestemmingen van het gewestplan, doch ook niet beschermd.

De voorgestelde bestemmingswijziging zal ook de juridische toestand van de percelen wijzigen, en is het gevolg van een nog lopende procedure tot klassering als landschap.

Aldus komt het voor dat met de gewestplanwijziging vooruitgelopen wordt op een andere procedure en besluitvormingsproces. In het kader van behoorlijk bestuur en voor de rechtszekerheid van de eigenaars lijkt het aangewezen de procedures niet door mekaar maar na elkaar te laten verlopen.

advies : gunstig, voor zover de percelen definitief als landschap geklasseerd werden”.

1.5.4. De streekcommissie bracht op 13 oktober 2000 advies uit. De bezwaren van de verzoekende partijen werden als volgt beantwoord:

“b. bezwaren en opmerkingen :

- de motivering voor de gewestplanwijziging houdt geen steek, de grond is niet te bestempelen als hoogstamweide-boomgaard zoals blijkt uit een studie; het gewestplan regelt de ordening van een groot gebied en niet van een beperkte oppervlakte, de gewestplanwijziging komt hier neer op machtsafwending.

e. evaluatie

met de opgegeven motivering in het besluit van de Vlaamse regering en in de toelichtingsnota kan ingestemd worden; het gaat hier om de bescherming van de eigen kwaliteiten van de betreffende site en ondersteuning van de klassering als landschap en van de opties in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

d. besluit :

gunstig advies (10 stemmen voor, 10 onthouding)”.

1.5.5. Bij besluit van de Vlaamse regering van 26 januari 2001 werd de gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Gentse en Kanaalzone op het grondgebied van de gemeenten Assenede, De Pinte, Evergem, Gent, Melle, Merelbeke, Moerbeke, Oosterzele, Wachtebeke, Wetteren en Zelzate definitief vastgesteld. Het besluit werd samen met het advies van de streekcommissie bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 23 maart 2001. Het beroep tot nietigverklaring van de verzoekende partijen wordt bij 's Raads arrest nr. 184.935 van 30 juni 2008 verworpen.

De gegrondheid

2.1.1. Het eerste middel in beide beroepen is genomen uit “machts-afwending en/of afwezigheid van wettig motief en/of machtsoverschrijding”. De verzoekende partijen betogen dat het “steeds het doel (is) geweest van de gemeente om de (...) verkaveling te verhinderen”, dat de gemeente “niets daartoe onverlet (heeft) gelaten”, de gemeente aldus heeft “bekomen dat de gronden (...) werden opgenomen in een besluit tot bescherming als landschap” en er “in geslaagd (is) de hogere Overheid te overtuigen een Gewestplanwijziging door te voeren”. Voorts stellen zij dat “de aangevochten beslissing (...) dus uitsluitend gebaseerd (is) op gronden die, precies met het oog op het verhinderen van de verkaveling, door de overheid zelf gecreëerd zijn, ná het indienen van de eerste verkavelingsaanvraag” zodat de bestreden beslissingen “gesteund (zijn) op juridisch onaanvaardbare motieven en (...) bijgevolg met machtsoverschrijding genomen” zijn.

2.1.2. De verwerende partij repliceert in beide zaken dat bestemmingsvoorschriften vastgelegd in een plan van aanleg steeds geheel of gedeeltelijk kunnen worden herzien, het gewestplan op zich een geheel gebied moet betreffen maar dat een gedeeltelijke wijziging kan slaan op een kleiner gebied, de wetgeving op de ruimtelijke ordening en de wetgeving op de bescherming van landschappen een verschillend doel nastreven hetgeen niet “belet (...) dat de regelingen die erop gebaseerd zijn, elkaar kunnen ondersteunen. Zo kan een voorstel tot bescherming als landschap een element zijn in de rechtvaardiging van de bestemming tot landschappelijk waardevol agrarisch gebied in het (...) gewestplan”. Voorts betoogt zij dat “de vergunningverlenende overheid (...) verplicht (is) rekening te houden met de feitelijke gegevens en met de verordeningsbepalingen, zoals die zich voordoen op het ogenblik dat zijzelf de beslissing neemt over het al dan niet toekennen van de vergunning”, zo onder meer met de gedeeltelijke gewestplanherziening bij besluit van de Vlaamse regering van 26 januari 2001, en dat “de vaststelling dat deze gewijzigde verordeningsbepalingen zijn tussengekomen na het indienen van de eerste verkavelingsaanvraag (...) hieraan geen afbreuk (doet)”.

2.1.3. De verzoekende partijen dupliceren in beide zaken dat “ruim drie jaar na het Ministerieel Besluit tot voorlopige bescherming als landschap van 17 december 1998, niet het minste initiatief van overheidswege gekomen (is) voor wat betreft het effectieve beheer en behoud van de boomgaard, ondanks de zogenaamde en zo hoog geprezen inzet ter behoud van de boomgaard” hetgeen “bewijst (...) dat het enkel en alleen te doen was om het verhinderen van de (...)”

verkaveling en dat de bescherming van de ‘boomgaard’ zelf en tevens de daaropvolgende Gewestplanwijziging louter een drogreden was”.

2.1.4. Bij voormeld arrest nr. 184.935 werd het beroep tot nietigverklaring van de verzoekende partijen tegen de gedeeltelijke gewestplanherziening bij besluit van de Vlaamse regering van 26 januari 2001 verworpen. Het bestreden besluit in beide beroepen is gesteund op de strijdigheid van beide verkavelingsaanvragen van de verzoekende partijen met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Dit is een wettig motief gelet op de verordenende kracht van het na de herziening geldende gewestplan krachtens artikel 2, § 1 van het Coördinatiedecreet. Het motief in de bestreden besluiten gesteund op het voormelde ministerieel besluit van 2 februari 2000, het ongunstig advies van de cel monumenten en landschappen en de “veelvuldige” bezwaarschriften die werden ingediend in het kader van het openbaar onderzoek, werd “in bijkomende orde” ingeroepen en is derhalve een overtoollig motief waarvan de gebeurlijke onwettigheid niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden besluiten.

Het middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

2.2.1. Het tweede middel is in beide beroepen genomen uit machtsoverschrijding. De verzoekers betogen dat de bestreden besluiten niet op juiste gegevens berusten wanneer de door hen bestreden voorlopige en de definitieve bescherming als landschap en de gedeeltelijke gewestplanherziening worden vernietigd door de Raad van State. Voorts laten zij gelden dat de voormelde beschermingsbesluiten en de gedeeltelijke gewestplanherziening “gebaseerd (zijn) op de zogenaamde historische, esthetische en sociaal-culturele waarde van de ‘Hoogstamboomgaard’ (...) gehaald uit een studie door (...) De Haeck (...) in opdracht en voor rekening van (...) de gemeente Melle (...) die volkomen eenzijdig en buiten aanwezigheid van de verzoekers om werd uitgevoerd” teneinde “argumenten te zoeken om te verhelpen aan de dreiging van de door de verzoekers beoogde verkavelingsvergunning”. De verzoekers argumenteren voorts dat het verslag dat de “enige grondslag van de beschermingsbesluiten (vormt) die op hun beurt de grondslag vormen van het besluit tot gewestplanwijziging, welke besluiten allen de grondslag vormen van het terzake bestreden Ministerieel Besluit (...) tal van feitelijke onjuistheden en/of onvolkomenheden” bevat, onder meer over de gemiddelde stamomvang van de bomen die niet 2 à 2,5 m maar 1,5 à 1,75 m bedraagt, de afzoming ter hoogte van de Vinkenslag met een meidoornhaag in plaats van een ligusterhaag, de aanwezigheid van steen- en pitvruchtbomen terwijl er

“slechts drie Noorse krieenbomen (...) één pruimenboom en één pechenboom” voorkomen, het niet vermelden van het feit dat er van de circa 850 bomen er nog slechts 289 overblijven waarvan “het overgrote deel (...) in de stam rot zijn” en van het feit “dat de boomgaard (...) sinds meer dan 20 jaar geen enkele economische functie meer vervult”. Het verslag van de “expert van hun keuze, Dr. Ir. R. Veldeman (...) heeft alleen maar de bevestiging gebracht van de hierboven bedoelde vaststellingen door de verzoekers zelf”.

2.2.2. De verwerende partij repliceert in beide zaken dat los van de bescherming van de boomgaard “ook vanuit het ruimtelijk beleid argumenten (worden) geformuleerd voor de bestemmingswijziging”, met name “de aanwezigheid van dergelijke open ruimte met onbetwistbare cultuur-historische waarde in de onmiddellijke nabijheid van de dorpskern van Gontrode, het vermijden van het verder aaneengroeien van woonlinten en het behoud van kleine natuurelementen als ecologische infrastructuur”, en dat “in de motivering eveneens verwezen (wordt) naar het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Melle, waarin deze boomgaard wordt gesitueerd in een natuurverbindingsgebied waarvoor een beleid zal worden gevoerd dat erop gericht is deze kleine landschapselementen te behouden en te beheren”. Voorts betoogt zij dat “de vergunningverlenende overheid (...) verplicht (is) rekening te houden met de feitelijke gegevens en met de verordeningsbepalingen, zoals die zich voordoen op het ogenblik dat zijzelf de beslissing neemt over het al dan niet toekennen van de vergunning”, zo onder meer met de gedeeltelijke gewestplanherziening bij besluit van de Vlaamse regering van 26 januari 2001.

2.2.3. De verzoekende partijen dupliceren in beide zaken dat “aan dezelfde Geraardbergsesteenweg, met name enkele honderden meter verder richting Melle (...) de bestaande open ruimte wél (is) opgeheven (...) blijkbaar ten voordele van andere eigenaars” waar “men (...) recentelijk een zeer groot stuk open ruimte (is) beginnen verkavelen en bebouwen”. Het afwijken daar “van het gehuldigde principe van het behoud van de open ruimte en vermijden van woonlinten (...)” en het feit dat “de boomgaard (...) door de overheid, nu het doel bereikt is, met name de verkaveling is verhinderd, verder ongemoeid (wordt) gelaten” tonen aan dat “zowel de Besluiten tot bescherming als landschap als de gewestplanwijziging die hierop is gebaseerd, op manifest onjuiste gegevens zijn gestoeld” en bijgevolg “ook de op deze besluiten gegronde aangevochten beslissing”.

2.2.4. Het middel wordt verworpen om dezelfde redenen als vermeld in randnummer 2.1.4.

2.3.1. Het derde middel is in beide beroepen genomen uit de schending van het gelijkheidsbeginsel. De verzoekers betogen dat voor “het zuidelijk deel van de boomgaard (...) reeds op 30.6.1965 (...) een verkavelingsvergunning (werd) verleend” en dat “de overheid, in verband met de problematiek van de “hoogstamboomgaarden”, haar opvatting duidelijk drastisch (heeft) gewijzigd, zonder dat ook maar iets blijkt of kan blijken dat die nieuwe opvatting is ingegeven door één of ander nieuw feitelijk element” Zij stellen dat het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden door “op grond van de bescherming als landschap van deze hoogstamboomgaard, de verkavelingsvergunning (te) weigeren (...) terwijl indertijd een verkavelingsvergunning werd toegekend (...) en zelfs rooipremies werden toegekend om de hoogstamfruitbomen te doen verdwijnen”.

2.3.2. De verwerende partij repliceert in beide zaken dat dit middel “eerder (slaat) op de rangschikkingsbesluiten dan op het thans bestreden besluit”, dat “de vergunningverlenende overheid verplicht (is) om toepassing te maken van de bestemmingsvoorschriften zoals gewijzigd” en dat “de verwijzing naar eerdere vergunningen (zich) situeren (...) in verschillende bestemmingsgebieden en (...) dan ook geenszins vergelijkbaar (zijn)”.

2.3.3. Het middel mist feitelijke grondslag in zoverre het aanvoert dat de beide bestreden besluiten de verkavelingsvergunning weigeren “op grond van de bescherming als landschap van deze hoogstamboomgaard”. De bestreden besluiten zijn immers in hoofdorde gesteund op de strijdigheid van beide verkavelingsaanvragen met de voorschriften die gelden voor landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De verzoekende partijen betwisten niet dat andere voorschriften golden op het ogenblik waarop de verkavelingsvergunning van 30 juni 1965 werd verleend. In die omstandigheden maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat zij zonder gerechtvaardigde verantwoording anders zouden zijn behandeld dan andere personen die zich in dezelfde of in gelijkaardige omstandigheden zouden bevinden.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

De zaken A. 110.868/X-10.571 en A. 110.869/X-10.572 worden
gevoegd.

Artikel 2.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de beroepen, bepaald op 694,12 euro, komen ten
laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
dertig juni 2008, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	P. LEFRANC,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

R. STEVENS.